

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Товариство з обмеженою відповідальністю „ЗТЛ“ (далі – Товариство) в особі директора Товариства Дрозденка Максима Вікторовича звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати:

– приписи статті 347 Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року (далі – КПК України 1960 року) *„у тому нормативному аспекті, в якому він повністю виключає окремий апеляційний перегляд ухвали, що відмовляє юридичній особі – цивільному позивачу в участі через її чинного статутного керівника та безпосередньо впливає на захист її майнової вимоги“* такими, що не відповідають статтям 41, 55 Конституції України у взаємозв'язку з її частиною першою статті 8;

– приписи частини другої статті 383, частини другої статті 388 КПК України 1960 року *„у тому нормативному аспекті, в якому їх сукупне застосування остаточно унеможлиблює касаційний контроль постанови про відмову у прийнятті апеляційної скарги юридичної особи – цивільного позивача“* такими, що не відповідають частинам першій, другій статті 55 Конституції України у взаємозв'язку з її статтею 41;

– пункту 15 розділу XI *„Перехідні положення“* Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI таким, що не відповідає статтям 41, 55 Конституції України у взаємозв'язку з її частиною першою статті 8 *„в тому нормативному аспекті, в якому він допускає невизначено тривале застосування зазначених обмежень без часової межі та без компенсаторної гарантії ефективного судового контролю за захистом майнової вимоги цивільного позивача“*.

Визначаючи конституційні права Товариства, порушені внаслідок застосування оспорюваних приписів, Дрозденко М.В. зазначає про право власності і „захист майнової вимоги“ та про право на судовий захист, гарантовані статтею 41, частинами першою, другою статті 55 Основного Закону України.